

Upsalas ev. lut. draudzes

DIEVKALPOJUMI 2021. GADĀ

Svētdien 28. februārī *Svētbrīdīdis ar sekojošu pilnsapulci attālināti*
pl.17.00
<https://uu-se.zoom.us/j/7295518107>
vai
Zoom ID 729 551 8107
Parole 950951

Svētdien 4. aprīlī *Lieldienu dievkalpojums*
<https://www.draudzes.se>
youtube

Pirmdien 14. jūnijā *Aizvesto piemiņas dievkalpojums*
pl.18.00
Stokholmā

Sestdien 9. oktobrī *Pļaujas Svētku Dievkalpojums*
pl.11.00
Vindhema Baznīcā

Sestdien 6. novembrī *Mirušo piemiņas dievkalpojums*
pl. 14.00
ar dievgaldu, Vindhema Baznīcā

18. novembrī *Latvijas valsts svētku dievkalpojums*
Stokholmā

25. decembrī *Ziemassvētku Dievkalpojums*
pl.11.00
Vindhema Baznīcā

Tuvāki tiks ziņots www.draudzes.se un latviešu listē

Mīļie Upsalas draudzes locekļi un labvēļi!

Neesam patiesi ilgi tikušies. Par to vismaz man ir tāda dīvaina sajūta, patiesībā, tāpat kā par daudz ko citu šajā laikā. Norises, kas ir lielākas un plašākas par mums, ir ieviesušas milzīgas korekcijas mūsu dzīvē un tai skaitā, arī mūsu iespējās tikties, būt kopā, arī dievkalpojumos un draudzē. To jau visi zinām, un pie šīs situācijas varbūt pat esam pieraduši. Daudziem no mums tomēr ļoti pietrūkst šī tiešā kontakta un, šķiet, ka virtuāla saikne nevar aizvietot to, ko var sniegt tiešs tuvums. Bet arī šajā situācijā, šajā laikā mums jāmeklē un jāatrod kas pozitīvs. Patiesībā jau katra krīze mums kaut ko jaunu māca. Man šķiet, būt vērtīgi mums katram sev pajautāt: ko aizgājušais gads un krīze, kas vēl arvien turpinās man, mums ir mācījusi? Ko esam guvuši šajā laikā, kad šķiet, patiesi daudz, kas ir zaudēts?

Jau pirms ilgāka laika tulkoju Lorenša Frīmena grāmatu, ko viņš sarakstījis kopā ar Juri Rubeni: *“Krīzes iespējas. Meditācija kā dzīves līdzsvarošanas māksla”*. To noteikti ikvienam iesaku izlasīt. Caur šai grāmatai vijas doma, ka krīze patiesībā ir normāla dzīves sastāvdaļa. Jautājums ir nevis, kā izvairīties no krīzēm, bet gan – kā iemācīties tās

izturēt un izmantot savai izaugsmei. Lai vai kā, bet arī mēs būsīm iekšēji mainījušies, attīstījušies šajā krīzes laikā. Arī baznīcu un draudžu dzīve noteikti vairs nebūs tāda, kā tā bija iepriekš. Vai pēc šī laika, kad tik daudzi būs pieraduši dievkalpojumu un baznīcas kopību pieredzēt virtuāli, baznīcas un draudzes varēs atgriezties iepriekšējās sliedēs? Domāju, ka nē. Cilvēki ir atraduši milzīgo piedāvājumu, kuru mūsu intelektam piedāvā digitalās saskarsmes iespējas. Patiesi, tur mēs varam uzzināt bezgala daudz. Taču patiesu kopību šīs iespējas nesniedz un, es domāju, ka nekad nesniegs. Ir lietas, kas paliek un nemainīgi paliks mums nepieciešamas, lai vai kā. Un viena no tām ir cilvēcīgs tuvums. Īpaši tiem, kam draudze un baznīca saistās ar iespēju runāt dzimtajā valodā un izjust kopību ar savu identitāti, digitalās iespējas nesniedz šo dziļāko nepieciešamību apmierinājumu. Un arī, taču Svēto Vākrēdienu saņemt pilnvērtīgi digitāli nevar. Vai arī Jūs domājat savādāk? Bet pagaidām mums jāizlīdzas ar tām iespējām, kas ir pieejamas. Jāaug pašiem, ar savu iekšējo darbu un, protams, arī ar ārējiem centieniem jāveicina tas, ka pasaule varētu būt labāka, kad šī pandēmija beigsies. Un YouTube, Facebook, Twitter un sazin vēl kādas digitālas platformas šobrīt varam izmantot kā iespēju vienkārši vairāk uzzināt, vairāk apjaust pasauli – cerībā uz iespēju atkal plašāk, brīvāk tikties, saskarties, ieskatīties viens otram acīs, sajust vienam otru. Veselību un Dieva svētību Jums visiem, mīlie draugi!

Sirsnībā,

Māc. Kārlis Žols